

12. Sjunde grunden avseende MREL-beslutet: Sökanden gör gällande att SRB har åsidosatt sökandens rätt att yttra sig genom att principiellt vägra att beakta vissa påpekanden.
13. Åttonde grunden avseende MREL-beslutet: MREL policyn som MREL beslutet grundas på åsidosätter förordning (EU) nr 806/2014 och utgör maktmissbruk av SRB, i den mån detta innebär ett normativt val i samband med resolution och åsidosätter lagstiftarens befogenhet.

-
- (¹) Det resolutionsbeslut som det hänvisas till är följande: Gemensamt beslut om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution för BNP Paribas och dess dotterbolag, vilket fattats av Gemensamma resolutionsnämnden, Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet och Bankowy Fundusz Gwarancyjny den 4 november 2021, referensnummer RC/JD/2020/52.
- (²) Det MERL-beslut som det hänvisas till är följande: Gemensamt beslut om fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för BNP Paribas och vissa av dess dotterbolag, vilket fattats av SRB, Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet och Bankowy Fundusz Gwarancyjny den 4 november 2021, referensnummer RC/JD/2020/53.
- (³) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).
- (⁴) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 av den 23 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, villkoren för finansiellt stöd inom koncerner, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfarandena och innehållet för anmälningskrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt (EUT L 184, 2016, s. 1).

Talan väckt den 15 februari 2022 – Associazione ”Terra Mia Amici No Tap” mot EIB

(Mål T-86/22)

(2022/C 165/45)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Associazione ”Terra Mia Amici No Tap” (Melendugno, Italien) (ombud: A. Calò, avvocato)

Svarande: Europeiska investeringsbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att EIB gjorde fel när den ansåg att den begäran om omprövning som sökanden gett in inte kunde tas upp till prövning och inte hade getts in i rätt tid,
- förplikta EIB att anta ett beslut om att upphäva den finansiering som beviljats TAP AG, och
- förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: EIB gjorde fel när den ansåg att den begäran om omprövning som sökanden gett in inte kunde tas upp till prövning
 - I det avseendet gör sökanden gällande att EIB åsidosatte Århuskonventionen, förordning (EG) nr 1367/2006 (¹) av den 6 september 2006, förordning (EU) 2021/1767 (²) samt punkterna 1, 6 och 9 i ingressen till den förklaring om principer och normer på området för sociala frågor och miljöfrågor som EIB antagit. Närmare bestämt borde EIB ha återkallat den beviljade finansieringen, med tanke på att begäran om omprövning gällde en förvaltningsåtgärd enligt miljörätten.

2. Andra grunden: EIB gjorde fel när den ansåg att den begäran om omprövning som sökanden gett in inte hade getts in i rätt tid

- I det avseendet gör sökanden gällande att EIB åsidosatte Århuskonventionen, förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006, förordning (EU) 2021/1767 samt punkterna 1, 6 och 9 i ingressen till den förklaring om principer och normer på området för sociala frågor och miljöfrågor som EIB antagit. Närmare bestämt gjorde EIB fel när den inte återkallade finansieringen, vilket borde skett i form av ett nytt självständigt och separat beslut i förhållande till det beslut genom vilket finansieringen tidigare beviljades, och under alla omständigheter ska sexveckorsfristen för att lämna in en begäran om omprövning beräknas från den dag då anläggningen togs i drift, eftersom mottagaren av finansieringen enligt avtalet gavs möjlighet att rätta sig efter EIB:s normer senast den dagen.

3. Tredje grunden: EIB åsidosatte punkt 36 i sin förklaring om principer och normer på området för sociala frågor och miljöfrågor

- I det avseende gör sökanden gällande att vad beträffar det nu aktuella fallet föreskrivs i nämnda punkt 36 att EIB ska kräva att alla projekt som finansieras av banken åtminstone ska iaktta

- tillämplig nationell miljölagstiftning,

- tillämplig EU-miljölagstiftning, bland annat [Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/52/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiv 2011/92/EU om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt] och naturskyddsdirektiven samt sektorsdirektiv och sektorsövergripande direktiv,

- de principer och krav i internationella konventioner som införlivats i EU-rätten och som är relevanta för miljön.

I det aktuella fallet har ingen av dessa punkter iakttagits.

Följande åsidosättanden har nämligen styrkts:

a. Åsidosättande av EU:s miljölagstiftning, i synnerhet

- a.I skäl 36 jämfört med artiklarna 4 och 14 i förordning (EU) nr 347/2013 (avsaknad av kostnads-nyttanalyser),
- a.II skäl 31 i förordning 347/2013 jämfört med artikel 5.1 i direktiv 2011/92/EU samt punkt 1 i bilaga IV till det direktivet (kumulativa externa effekter),
- a.III skäl 31 i förordning 347/2013 jämfört med artikel 5.1 i direktiv 2011/92/EU samt punkt 1 i bilaga IV till det direktivet (kumulativa externa effekter) – Förbud mot så kallad salamitaktik
- a.IV artikel 2.1 i direktiv 2011/92/EU samt artikel 6.3 och 6.4 i habitatdirektivet,
- a.V artikel 4.4 i direktiv 2009/147 (fågeldirektivet),
- a.VI skäl 30 jämfört med artikel 9 i förordning nr 1367/2006 samt artikel 6 i direktiv 2014/52/EU (öppenhet och deltagande),
- a.VII skäl 28 jämfört med artikel 7 i förordning 347/2013 (habitatförordningen), och
- a.VIII artikel 191.1 FEUF jämförd med den förklaring om principer och normer på området för sociala frågor och miljöfrågor som EIB:s styrelse antog den 3 februari 2009.

b. Åsidosättande av italiensk lagstiftning, i synnerhet:

- b.I lagdekret 42/2004 om införlivande av landskapskonventionen, artikel 26,
- b.II lagdekret 42/2004 om införlivande av landskapskonventionen, artikel 146,
- b.III artikel 14b i lag 241 av den 7 augusti 1990, tjänstekonferens,
- b.IV föreskrift A57 i ministerdekretet om miljövänlighet 223/14,
- b.V lagstiftningsdekret 152/06, avsaknad av sanktioner, och
- b.VI artikel 452c i strafflagen (miljökatastrof).

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av Europaparlamentets och rådets förordning nr 347/2013 av den 17 april 2013

— I det avseendet gör sökanden gällande att det inte gjordes någon adekvat kostnads- och nyttoanalys.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på Europeiska gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 2006, s. 13).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1767 av den 6 oktober 2021 om ändring av förordning (EG) nr 1367/2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 356, 2021, s. 1).

Talan väckt den 17 februari 2022 – Hahn Rechtsanwältin mot kommissionen

(Mål T-87/22)

(2022/C 165/46)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hahn Rechtsanwältin PartG mbB (Bremen, Tyskland) (ombud: advokaten K. Kunstner)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2021) 9326 final av den 7 december 2021,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Det finns inga grunder för att vägra tillgång enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1049/2001. (¹)

- Kommissionen har inte visat att parterna i kartellförfarande AT.40178 – Fordonsutsläpp har några skyddsvärda affärsintressen i den mening som avses i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 och har inte gjort någon individuell prövning.
- Kommissionen kan inte göra gällande undersökningsskyddet, eftersom det rör sig om en avslutad undersökning av en kartell som lett fram till ett lagakraftvunnet beslut och eftersom kommissionen inte gjort någon individuell prövning.
- Kommissionen har grundat sig på ett antagande om nekad tillgång, även om förutsättningarna i artikel 4.2 första och/eller tredje strecksatsen i förordning (EG) nr 1049/2001 inte var uppfyllda, vilket har lett till en rättsstridig snedvridning av förhållandet mellan huvudregel och undantag när det gäller rätten till tillgång.

2. Andra grunden: Det föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnande i den mening som avses i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1049/2001

- Kommissionen har felaktigt underlåtit att slå fast att det föreligger ett övervägande allmänintresse i den mening som avses i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1049/2001.
- Det är i förevarande fall uppenbart att det allmännas bästa inte iakttagits, eftersom de konkurrensbegränsande överenskommelserna även avsåg manipulationsanordningar i personbilar, och förhöjda kväveoxidutsläpp påverkade folkhälsan, miljön och klimatet.